

Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος: Η δικαίωση του ανθρώπου διά του Ιησού Χριστού και η ελπίδα μέσα στις θλίψεις

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Τ.Κ. Λεύκης την Κυριακή 21 Ιουνίου 2026.

Προ της απολύσεως της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε το θείο κήρυγμά του προς το εκκλησίασμα, ερμηνεύοντας το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας από την προς Ρωμαίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου και αναδεικνύοντας το διαχρονικό μήνυμα της σωτηρίας του ανθρώπου διά του Ιησού

Χριστού.

Αρχικά αναφέρθηκε στην προς Ρωμαίους Επιστολή, η οποία αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα κείμενα της Καινής Διαθήκης. Όπως τόνισε, το κεντρικό της θέμα είναι η δικαίωση και η σωτηρία του ανθρώπου, δηλαδή ο τρόπος με τον οποίο ο άνθρωπος μπορεί να αποκαταστήσει τη σχέση του με τον Θεό και να οδηγηθεί στην αιώνια ζωή.

Ο Απόστολος Παύλος παρουσιάζει σε ολόκληρη την επιστολή του το μέγα μυστήριο της θείας οικονομίας και εξηγεί ότι η σωτηρία δεν επιτυγχάνεται από τις ανθρώπινες δυνάμεις, αλλά αποτελεί καρπό της χάριτος του Θεού, η οποία προσφέρεται διά του Ιησού Χριστού.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον Μωσαϊκό Νόμο, επισημαίνοντας ότι, αν και υπήρξε παιδαγωγός και προετοίμασε τον άνθρωπο για την έλευση του Χριστού, δεν μπορούσε από μόνος του να προσφέρει τη σωτηρία.

Οι άνθρωποι της εποχής εκείνης συχνά περιορίζονταν στην εξωτερική τήρηση των διατάξεων του Νόμου και έχαναν το ουσιαστικό του περιεχόμενο, το οποίο ήταν η καλλιέργεια της ζωντανής σχέσεως με τον Θεό και της αγάπης προς τον συνάνθρωπο. Έτσι, αντί να οδηγούνται στην ελευθερία και την κοινωνία με τον Θεό, πολλές φορές εγκλωβίζονταν σε τυπικότητες και θρησκευτικούς τύπους που δεν ανταποκρίνονταν στο πραγματικό νόημα της πίστεως.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης υπογράμμισε ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθε στον κόσμο για να ελευθερώσει τον άνθρωπο από τη δουλεία της αμαρτίας και του θανάτου.

Με το εκούσιο πάθος, τη Σταύρωση και την Ανάστασή Του κατήργησε την εξουσία της αμαρτίας και άνοιξε τον δρόμο της σωτηρίας για ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Διά του έργου Του, ο άνθρωπος δεν παραμένει πλέον αποξενωμένος από τον Θεό, αλλά αποκτά τη δυνατότητα να εισέλθει σε σχέση υιοθεσίας με τον Θεό Πατέρα και να γίνει μέτοχος της θείας ζωής.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στους λόγους της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού. Όπως επισήμανε, ο Χριστός δεν ήλθε μόνο για να χύσει το τίμιο Αίμα Του και να λυτρώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία, αλλά και για να αποκαλύψει στον κόσμο το πρόσωπο του Θεού Πατέρα. Οι άνθρωποι συχνά μιλούσαν για τον Θεό χωρίς να γνωρίζουν πραγματικά ποιος είναι.

Ο Χριστός, ως ο σαρκωμένος Υιός του Θεού, αποκάλυψε τον Πατέρα και φανέρωσε το αληθινό πρόσωπο της θείας αγάπης. Παράλληλα, ανέδειξε ως δεύτερο και εξίσου σημαντικό σκοπό της ενανθρωπήσεως την ένωση του ανθρώπου με τον Θεό. Προσλαμβάνοντας ο Χριστός την ανθρώπινη φύση, ενώθηκε με το δημιουργημά Του και κατέστησε δυνατή την ένωση του ανθρώπου με τον Δημιουργό του.

Αναφέρθηκε μάλιστα στη διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας, σύμφωνα με την οποία ο Θεός έγινε άνθρωπος ώστε ο άνθρωπος να μετέχει στη θεία ζωή και να πορεύεται προς τη θέωση, που αποτελεί τον ύψιστο προορισμό του.

Σχολιάζοντας το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στο θέμα των θλίψεων και των δοκιμασιών που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος στη ζωή του. Υπενθύμισε ότι οι θλίψεις αποτελούν συνέπεια της πτώσεως και της απομακρύνσεως του ανθρώπου από τον Θεό.

Από τη στιγμή που ο άνθρωπος επέλεξε να απομακρυνθεί από τον Δημιουργό του, εισήλθαν στον κόσμο η φθορά, ο πόνος και οι συγκρούσεις, όπως φανερώνεται ήδη από τα πρώτα γεγονότα της ανθρώπινης ιστορίας με τον Κάιν και τον Άβελ. Ωστόσο, ο Απόστολος Παύλος δεν αντιμετωπίζει τις θλίψεις ως αδιέξοδο. Αντίθετα, καλεί τους χριστιανούς να τις προσεγγίζουν με πνευματικό φρόνημα και εμπιστοσύνη στον Θεό.

Ο Σεβασμιώτατος εξήγησε ότι οι δοκιμασίες της ζωής μπορούν να μεταβληθούν σε ευκαιρίες πνευματικής ωριμάνσεως, καθώς βοηθούν τον άνθρωπο να συνειδητοποιήσει τα όριά του, να ταπεινωθεί και να στραφεί περισσότερο προς τον Θεό. Μέσα από τις θλίψεις ο άνθρωπος δοκιμάζεται, καθαίρεται από τον εγωισμό του και διδάσκεται την αληθινή εμπιστοσύνη στη θεία πρόνοια.

Αναλύοντας τη διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου, τόνισε ότι η θλίψη γεννά την υπομονή, η υπομονή την δοκιμή και η δοκιμή την ελπίδα.

Η ελπίδα αυτή δεν διαψεύδει ούτε ντροπιάζει τον άνθρωπο, διότι στηρίζεται στην ίδια την αγάπη του Θεού. Πρόκειται για μια ελπίδα βεβαία και ακλόνητη, η οποία δεν εξαρτάται από τις μεταβολές των εξωτερικών συνθηκών, αλλά από την παρουσία και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος μέσα στην καρδιά του πιστού.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ακόμη ότι η αγάπη του Θεού έχει ήδη δοθεί στους ανθρώπους διά του Αγίου Πνεύματος και αποτελεί το ισχυρότερο θεμέλιο της πνευματικής τους πορείας.

Η μεγαλύτερη απόδειξη αυτής της αγάπης είναι το γεγονός ότι ο Χριστός θυσιάστηκε για τη σωτηρία του ανθρώπου ενώ ακόμη βρισκόταν στην κατάσταση της αμαρτίας. Η σταυρική θυσία του Κυρίου φανερώνει τη βεβαιότητα της θείας αγάπης και την αδιάκοπη μέριμνα του Θεού για τη σωτηρία κάθε ανθρώπου.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, προέτρεψε τους πιστούς να μετατρέπουν τις δυσκολίες και τις δοκιμασίες της ζωής σε ευκαιρίες πνευματικής ασκήσεως και καλλιέργειας των αρετών. Όπως τόνισε, η υπομονή, η ελπίδα και η εμπιστοσύνη στον Θεό αποτελούν πολύτιμα πνευματικά εφόδια, τα οποία βοηθούν τον άνθρωπο να αντιμετωπίζει κάθε δυσκολία με πίστη και να πορεύεται σταθερά προς τη σωτηρία. Ευχήθηκε δε σε όλους να αγωνίζονται με συνέπεια στην πνευματική τους ζωή, έχοντας πάντοτε ως στήριγμα την αγάπη του Θεού και την πίστη τους στον Ιησού Χριστό.

